

רע"פ 4141/24 - מיכאל שמש נגד עיריית טבריה

בית המשפט העליון
רע"פ 4141/24

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: מיכאל שמש

נגד

המשיבה: עיריית טבריה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת ב-עפמ"ק 65354-02-24 מיום 18.4.2024 שניתן על ידי השופטת א' אבו-אסעד

בשם המבקש: עו"ד מוחמד פוקרא

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת (השופטת א' אבו-אסעד) ב-עפמ"ק 65354-02-24 מיום 18.4.2024, בגדרו נדחה ערעור המבקש על החלטתו של בית משפט השלום בטבריה (סגן הנשיא י' נבון) ב-עמ"מ 16881-01-22 מיום 26.2.2024.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות לפי סעיפים 2(ב), 8(א), 21 ו-45 לחוק עזר לטבריה (מניעת מפגעים ושמירה על הסדר והניקיון), התשע"ח-2017 וסעיף 254 לפקודת העיריות [נוסח חדש]. זאת, לאחר שבתאריכים שונים בין החודשים פברואר ונובמבר 2021 נמצא כי המבקש העמיד גרוטאות רכב, השליך פסולת, גרם ללכלוך ולא שמר על ניקיון הנכסים וסביבתם בשטח הנמצא בבעלות קרן קיימת לישראל.

3. המבקש הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון שכלל הסכמה לעניין העונש, כך שנגזר עליו, בין היתר, תשלום קנס בסך 4,800 ש"ח. אולם, בחלוף למעלה מחודש ימים ממועד מתן פסק הדין, המבקש הגיש בקשה לביטולו בטענה שלא הבין את משמעות ההסדר, תוך שהוא מכחיש את ביצוע העבירות מושא כתב האישום. בית משפט השלום

דחה את הבקשה בהסתמך על עיקרון סופיות הדיון ובנמקו כי המבקש היה מיוצג על ידי שני סנגורים אשר הסבירו לו היטב את מהות ההסדר. בהחלטתו אף צוין כי "מדובר בהיתממות לשמה אשר יש בה מידה לא מבוטלת של זלזול ועזות מצח [...]". בית המשפט המחוזי לא מצא עילה להתערב בהחלטה זו במסגרת ערעור שהגיש המבקש ומכאן הבקשה שלפניי.

4. לטענת המבקש, נגרם לו עיוות דין מאחר שלדבריו הוא לא ביצע את העבירות שבהן הורשע. בתוך כך, המבקש טוען כי הוא הודה בעבירות שיוחסו לו במסגרת הסדר הטיעון מפאת חששו "לשאת בעונש כפול מזה שקיבל" וכן לנוכח אי-הבנתו את ההסדר. כן נטען כי הגרוטאות מושא האישום הועמדו במקום לפני למעלה מ-30 שנים, כך שמכל מקום מדובר בעבירות שהתיישנו.

5. דין הבקשה להידחות. הלכה למעשה, הבקשה שהגיש המבקש לבית משפט השלום היא בקשה לאפשר לו לחזור בו מהודיה לפי סעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. על פי הוראת סעיף זה, חזרה מהודיה טעונה את רשות בית המשפט - רשות אשר תינתן רק בהתקיימם של "נימוקים מיוחדים שיירשמו". יתר על כן, נקבע זה מכבר כי בקשת חזרה מהודיה שהוגשה לאחר שניתן גזר דין תתקבל במקרים נדירים בלבד, שבהם עולה חשש ממשי שהנאשם הודה בניגוד לרצונו החופשי, או מבלי שהוא מבין את משמעות הודייתו (רע"פ 19/22 איזיק נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (10.1.2022)). התנאים הנוקשים שנקבעו לחזרה מהודיה לאחר מתן גזר הדין נובעים מהחשש כי חזרתו של הנאשם מהודייתו בשלב מאוחר זה של ההליך אינה אלא מהלך שמטרתו לגרוף תועלת משפטית כלשהי (ראו: ע"פ 5401/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (5.2.2019)). בפסיקה אף צוין כי חשש זה גובר כאשר הודיית הנאשם ניתנה במסגרת הסדר טיעון (ראו: ע"פ 635/05 דענא נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (26.11.2007)).

בענייננו, המבקש הורשע לאחר שהצדדים גיבשו הסדר טיעון שכלל הסכמה לעניין העונש, ובקשתו מושא ההליך דנן הוגשה רק לאחר שניתן גזר הדין. הערכאות קמא עמדו על כך שבנסיבותיו של המבקש, אין חשש כי הודאתו ניתנה מבלי שהבין את משמעות הסדר הטיעון ולא מצאתי כי נפל פגם בהחלטותיהן. על כן, ובראי השיקולים עליהם עמדתי לעיל, הבקשה שלפניי לא מעוררת סוגיה עקרונית החורגת מענייני הפרטני של המבקש או חשש לקיומו של עיוות דין. משכך, אין עילה למתן רשות ערעור "בגלגול שלישי" (רע"פ 3874/24 אבו גנאם נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (13.5.2024)).

6. הבקשה נדחית אפוא; ממילא מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע שהוגשה לצידה.

ניתנה היום, י"ג באייר התשפ"ד (21.5.2024).

שׁוֹפֵט